

Η υπηκοότης δεν μεταβάλλει την φυλετική υπόσταση των ανθρώπων

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 02 Φεβρουαρίου 2010 21:07 | Γράφτηκε από τον/την king minos |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Η υπηκοότης δεν μεταβάλλει την φυλετική υπόσταση των ανθρώπων

Ιθαγένεια και υπηκοότης είναι δύο λέξεις με τελείως διαφορετικόν νόημα. Άλλη η σημασία της εννοίας ιθαγένεια και άλλη η σημασία της εννοίας υπηκοότης. Ατυχώς στους νομικούς και πολιτικούς κύκλους εταυτίστη η μία έννοια με την άλλη, ώστε με την λέξιν ιθαγένεια να εννοήται η υπηκοότης και αντιστρόφως. Βεβαίως πολλοί επιστήμονες επικρίνουν αυτήν την ταύτισιν, η οποία δεν ανταποκρίνεται.....στην γλωσσικήν πραγματικότητα. Κατ' αρχήν να διευκρινίσωμεν, ότι το τι ακριβώς σημαίνει μία λέξις το ορίζει η ετυμολογία (έτυμον= «η αρχική, η πρώτη των λέξεων σημασία ως εξάγεται εκ της προελεύσεώς της» (Δ.Δημητράκου, «Λεξικόν Ελληνικής Γλώσσης» τομ. ΣΤ, σελ. 3.011 λ. «έτυμον»). Ο ορισμός της σημασίας («σημασιολογία») μιας λέξεως είναι αποκλειστική υπόθεσις της γλωσσικής επιστήμης. Κάποιος νομοθέτης μπορεί να νομοθετή οτιδήποτε θέλει, αλλά δεν μπορεί να αλλάξη την έννοιαν, την σημασίαν δηλαδή των λέξεων, που χρησιμοποιεί. Διότι αυτό αντίκειται στην επιστήμην, στην λογικήν, στην πραγματικότητα και στην αλήθειαν. Αι λέξεις έχουν την σημασίαν των, όπως αυτή διεμορφώθη από χιλιετίας βάσει γλωσσολογικών δεδομένων κι' όχι, όπως αρέσει στον κάθε άσχετο εξουσιαστή, που κακοποιεί την Ελληνικήν Γλώσσαν, είτε από αγραμματοσύνην είτε από σκοπιμότητα, κυρίως από αυτήν. Ας έλθωμεν τώρα στην έννοιαν Ιθαγένεια, που είναι η ιδιότης του ιθαγενούς.

Η λέξις ιθαγενής και ιθαγενής (Ομηρος: «Οδύσσεια» Ξ 203) προέρχεται από το ιθύς, που σημαίνει «κατ' ευθείαν» (Ε. Κοφινιώτη «Λεξικόν ομηρικών» σελ. 157, Ν. Δασκαλάκη: «Λεξικόν ετυμολογικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης» σελ. 209, J Hofmann: «Ετυμολογικόν Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής» σελ. 140 κ.α) και από το «γένος», που σημαίνει την φυλήν. Έχομεν λοιπόν σύνθεσιν των ιθύς+γένος και ιθαγενής καλείται ο έχων κατ' ευθείαν σχέσιν με γένος. Στην Αρχαίαν Ελληνικήν Γλώσσαν ιθαγενής ονομάζεται ο γνήσιος προς συγκεκριμένον γένος. Κατά συνέπειαν το περιεχόμενον της ιθαγενείας είναι φυσικόν γεγονός (όχι επίκτητον) και ειδικώτερον φυλετικόν.

Η έννοια του ιθαγενούς απαντάται στον Ηρόδοτον («Ιστορία»6,53) στον Αισχύλο («Πέρσαι» 306) στον Στράβωνα («Γεωγραφικά» 7,7,8) κ.τ.λ. Χάριν της ετυμολογίας σημειούμεν, ότι το ιθύς προέρχεται εκ του ρήματος ιθύω, που σημαίνει βαίνω κατ' ευθείαν. Το ιθύω να μη συγχέεται με το ιθύνω, που σημαίνει κυβερνώ π.χ. ιθύνοσα τάξις.

Αντίθετον του ιθαγενούς είναι ο μετανάστης, ο οποίος είναι ο άνθρωπος, που έφυγε από την χώραν του και ήλθε εις μίαν άλλην. Η λέξις μετανάστης αναφέρεται ήδη από την εποχήν την Ομήρου. Μάλιστα οι Αρχαιοέλληνες, περιεφρόνουν τους μετανάστας, ως κατωτέρους λαούς και η λέξις «μετανάστης» εχρησιμοποιείτο «συνήθως ως λέξις ονειδιστική» (Δ.Δημητράκου, ενθ. ανωτ. τομ. 9, σελ. 4619). Στην «Ιλιάδα»(1,648) επί παραδείγματι ο Αχιλλεύς διαμαρτύρεται στον Αίαντα, δια την συμπεριφοράν του Αγαμέμνονος απέναντί του. Ο ήρωες λέγει: οργίζεται η καρδιά μου, σαν θυμηθώ πόσον προσβλητικός μου εφάρθη ο υιός του Ατρείδης ωσάν να ήμουν κάποιος μετανάστης, δίχως τιμήν: «αλλά μοι οιδάνεται κραδίη γόλω οπότε κείνην μνήσομαι, ως μ' ασύφηλον εν Αργείοισιν ερεξεν Ατρείδης ως ει τιν' ατίμητον μετανάστην». Και αλλού, δια να παραθέσω ακόμη ένα παράδειγμα εκ του πλήθους που έχω, ο Ηρόδος («Ιστορία»Ζ, 161) εμφανίζει τον «Αθηναίων άγγελον» να δηλώνη στον βασιλέα των Συρακουσίων Γέλονα, ότι οι Αθηναίοι δεν είναι μετανάσται: «ου μετανάσται».

Στο πρώτον παράδειγμα ο μεταφραστής των εκδόσεων του «Παπύρου» το πεντακάθαρον «ατίμητον μετανάστην» το μεταφράζει (!) εις «ασήμαντο μέτοικον»!! μολονότι ο Αχιλλεύς σαφέστατα ομιλεί δι' «ατίμητον μετανάστην». Διατί ο μετανάστης έγινε μέτοικος; Και διατί ο ατίμητος (δίχως τιμή) έγινε ασήμαντος;

Στο δεύτερον παράδειγμα πάλιν ο μεταφραστής των εκδόσεων του «Παπύρου» το πεντακάθαρον «ου μετανάσται» το μεταφράζει! εις «δεν έχομεν αλλάξει κατοικίαν»!! μολονότι ο άγγελος των Αθηναίων δηλώνει «ου μετανάσται». Διατί το «ου μετανάσται» έγινε «δεν έχομεν αλλάξει κατοικίαν»; και πώς ένα Έθνος ν' αλλάξη κατοικίαν; Ακόμη ο μεταφραστής την αναφοράν του αγγέλου, ότι οι Αθηναίοι είναι «αρχαιότατον μεν έθνος» την μεταφράζει ως «αρχαιότατον λαόν της Ελλάδος». Το Έθνος φαίνεται τον ενοχλεί και το έκανε λαόν. Μα ο άγγελος ανεφάρθη εις έθνος κι' όχι εις λαόν. Προφανώς ο μεταφραστής είναι «προοδευτικός» και μεταφράζει κατά τας πεποιθήσεις του, μη σεβόμενος το Αρχαίον κείμενον.

Η υπηκοότης είναι αποκλειστική νομική πράξις. Κάποιος, ο οποιοσδήποτε δύναται να αποκτήση την υπηκοότητα οποιουδήποτε κράτους, εφόσον πληροί τας προϋποθέσεις, που προβλέπει η νομοθεσία εκείνου του κράτους.

Η υπηκοότης δεν επιδρά επί της ιθαγενείας και αντιστρόφως. Εάν ένας Έλλην μεταβή στην Κίνα και δια ποικίλους λόγους του δοθή η κινεζική υπηκοότης ασφαλώς δεν έγινε Κινέζος. Η υπηκοότης ανταποδεικτός δεν μεταβάλλει την φυλετικήν υπόστασιν των ανθρώπων.

Ο Έλλην ιθαγενής, που αποκτά την κινεζικήν υπηκοότητα δεν έπαυσε αυτομάτως να είναι Έλλην ιθαγενής και οι απόγονοί του, τα παιδιά του κ.τ.λ. θα είναι Έλληνες ιθαγενείς κι' όχι κινεζάκια. Τα ίδια ασφαλώς ισχύουν και δια τον ιθαγενή Κινέζον, που θα αποκτήση την Ελληνικήν υπηκοότητα.

Να προσθέσωμεν και τα εξής. Η υπηκοότης ως νομικόν κατασκεύασμα (νομοθέτημα) αλλάζει κατά την κρίσιν των νομοθετών. Σήμερον, δια να αναγνωρισθή ένας μετανάστης υπήκοος της Ελλάδος οφείλει να έχη κάποιους όρους, προϋποθέσεις. Αύριο η νομοθεσία αλλάζει τους όρους, προϋποθέσεις και δια να λάβη ο μετανάστης την Ελληνικήν υπηκοότητα υποχρεούται να συμμορφωθή, προς τας νέας διατάξεις, δια την χορήγησιν της υπηκοότητος.

Απεναντίας στην ιθαγένειαν απουσιάζουν παντελώς νομικαί προϋποθέσεις ή όροι. Διότι εδώ τον μοναδικόν λόγον έχει η φύσις. Η ιθαγένεια ως βιολογική κατάσταση είναι αμετάβλητος και δεν υπόκειται εις

ανθρωπίνους τεχνίτες, ρυθμίσεις. Ο Κάφρος, που ήλθε στην Πατρίδα μας, εκατομμύρια Ελληνικών υπηκοοτήτων να του δώσετε θα παραμείνη Κάφρος. Αι διοικητικά πράξεις υπηκοότητας όσα και να είναι, όποια και να είναι, από όπου και να προέρχονται δεν θα μετατρέψουν τον Κάφρο εις Έλληνα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τελεία και παύλα.

Επίσης η υπηκοότης δι' ωρισμένους λόγους αφαιρείται με μία νομική πράξη. Ενώ η ιθαγένεια δεν αφαιρείται ποτέ. Ακολουθεί το άτομο μέχρι του θανάτου του. Ουδεμία διοικητική αρχή και ουδένα δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να αφαιρεθεί η ιθαγένεια κάποιου. Ν' αποφασίσει δηλαδή, ότι από τούδε ο Κάφρος δεν είναι Κάφρος, αλλά διατάσσεται να γίνη ξανθός Σουηδός.

Η ιθαγένεια ως φυσική-βιολογική κατάσταση δεν εξαρτάται από νομοθεσίας ή την βούλησιν προσώπων, κρατών κ.τ.λ. Προέρχεται μόνον από την φύσιν. Ο ιθαγενής ανήκει στην φυλή (γένος) όπου τον έταξε η μοίρα. Ουδείς εδιάλεξε να είναι Κινέζος ή Κάφρος ή Άγγλος κ.τ.λ.

Οι γραϊκόλοι παρέσυραν τους νομικούς (όχι όλους) να ταυτίσουν την ιθαγένεια με την υπηκοότητα. Ταυτίζουν δηλαδή ένα βιολογικό γεγονός με μία διοικητική πράξη. Αν είναι δυνατόν! Κι' όμως στον νεοελληνικό κρατίδιο είδαμε και αυτό και υπάρχει βεβαιότης, ότι θα συνεχίσωμεν εις χειρότερα, εφόσον μας κυβερνούν γραϊκόλοι.

Οι ανθέλληνες έχοντες την εξουσίαν επέβαλαν την «απόλυτον ταύτισιν» κατ' ανακοίνωσιν του υπουργείου εσωτερικών ιθαγενείας και υπηκοότητος. Προ πολλού η νομοθεσία μεταχειρίζεται την ιθαγένεια, ωσάν να ισοδυναμή με την υπηκοότητα. Διότι οι νομοθετούντες δεν είναι ανεξάρτητοι νομικοί, αλλά το κυνοβούλιον, δηλαδή οι πολιτικάντηδες, που επιδιώκουν να εξαφανίσουν κάθε τι το Εθνικόν.

Τα δικαστήρια επίσης υποχρεούνται να εφαρμόσουν τον νόμον, έστω κι αν διαπιστώνουν, ότι ο νόμος είναι παράλογος, αντεθνικός, δεν αποβλέπει στο δημόσιο συμφέρον ή στο δίκαιον κ.τ.λ. διότι τα δικαστήρια εφαρμόζουν τον νόμον, όποιος και να είναι αυτός, εκτός κι αν είναι αντισυνταγματικός. Η νομοθετική λειτουργία (εξουσία) ουσιαστικώς αποφασίζει και νομοθετεί, όπως επιθυμεί η εκτελεστική λειτουργία (εξουσία) που την εκφράζει η κυβέρνησις, η οποία έχει την πλειοψηφία στην βουλή. Συνεπώς μη μας παραμυθιάζουν με την ανεξαρτησία των εξουσιών, διότι η νομοθετική πειθαρχεί εις οτιδήποτε αποφασίζει η κυβέρνησις, δηλαδή το πλειοψηφούν κόμμα. Τώρα το πλειοψηφούν κόμμα επιθυμεί να Ελληνοποιήση τον κάθε ξένο, παρά την θέλησιν των Ελλήνων και δι' αυτό αρνείται την διεξαγωγή δημοψηφίσματος δι' ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, δι' ένα ζήτημα, που σχετίζεται αμέσως με την ύπαρξιν του Ελληνικού Έθνους. Έτσι οι εξουσιασταί σέβονται τον Ελληνικόν Λαόν, τον δήθεν κυρίαρχο.

Στα πλαίσια της εθνοδιαλυτικής πολιτικής των γραϊκόλων εντάσσεται και η χορήγησις της Ελληνικής «ιθαγενείας» (;) στους μετανάστας, που εισέβαλαν μαζικώς στην Πατρίδα μας.

Η Ελληνική υπηκοότης μπορεί υπό όρους, προϋποθέσεις να δοθή εις ξένους. Ποτέ η ιθαγένεια. Τούτο φυσικώς είναι αδύνατον. Νομικώς, τεχνητώς δηλαδή είναι δυνατόν. Έτσι θα έχωμεν Έλληνας μαύρους, Έλληνας κιτρίνους, Έλληνας σημίτας, Έλληνας από το Κουρδιστάν, το Αφγανιστάν ή την Χιλή και στο τέλος οι αλλόφυλοι που κατακλύζουν την Ελλάδα θα ψηφίζουν, θα εκλέγωνται και θα κυβερνήσουν την Πατρίδα μας, διότι «ούτως έδοξε τη βουλή» και στον κάθε Παυλόπουλο, Ραγκούση κ.τ.λ.

Η πολιτογράφησις ξένων επιτρέπεται μόνον εις ειδικάς περιπτώσεις κι' όχι γενικώς. Επιτρέπεται μόνον εφόσον προσφέρουν εξεχούσας υπηρεσίας στην Ελλάδα, διότι μόνον έτσι αποδεικνύεται, ότι αγαπούν την Πατρίδα μας. Αλλιώς είναι αλήθεια, ότι οι ξένοι ήλθαν εδώ, διότι τους συνέφερε, ήλθαν δια το ιδικόν τους συμφέρον και όχι, διότι ήθελαν να ωφελήσουν την Ελλάδα.

Εξ άλλου στην έννοιαν του Έλληνος κυριαρχεί το συναισθηματικόν στοιχείον. Όταν ο Έλληνας βλέπει την Ελληνική Σημαία ή ακούει τον Εθνικόν μας Ύμνον αισθάνεται συγκίνησιν. Μήπως ανάλογον συγκίνησιν θα αισθανθή ο Πακιστανός, που ένα μπακαλόχαρτο στην τσέπη τον γράφει, ότι είναι Έλληνας;

<http://elkosmos.gr>